

Tân niên

Biết ơn Chúa Xuân, tổ tiên và gia đình

Bầu không khí linh thiêng ngày Tết nhắc nhở chúng ta, những người Việt Nam, cả hai tinh thần: tình gia đình và lòng biết ơn. Khi gia đình tụ họp tưởng nhớ tổ tiên, là lúc gia đình nhận ra ơn phúc lãnh nhận từ nơi Thiên Chúa.

Trong ngày đầu Xuân chúng ta hướng về Thiên Chúa là Đấng tạo dựng vũ trụ và muôn loài, là nguyên thủy, nguồn gốc của chúng ta và tất cả tạo vật. Chúng ta muốn phóng tầm mắt xa hơn tìm đến viễn cảnh tốt đẹp cho chính mình, cho gia đình và Hội Thánh, cho quê hương và cho cả thế giới. Ai ai cũng mong ước bước vào năm mới bao giờ cũng là thời điểm khởi dậy niềm hy vọng sẽ có được một đời sống hạnh phúc, sung mãn, thành đạt, vui tươi và hạnh phúc.

Làm thế nào để thực hiện những mơ ước đó khi “nó” nằm ngoài tầm tay của con người. Nhưng cảm tạ Chúa, vì hồng ân và sự ban cho của Ngài không kể xiết, đã biết lòng người khao khát, nên đã đến với chúng ta đây Ân Sủng và Chân Lý.

Ngày Tết là ngày mừng sự sống, nhưng sự sống của con người luôn gắn liền với tổ tiên và gia đình, không ai từ trên trời cao rơi xuống, hay dưới đất chui lên đơn độc một mình mà không có tổ tiên, cha sinh mẹ đẻ, và họ hàng thân thuộc. Vì thế khi mừng sự sống, đương nhiên cũng phải mừng đến tình gia đình, tình máu mủ ruột thịt. Mừng tình gia đình tức nhận biết đó là hồng ân nguồn gốc sự sống, căn nguyên mọi ơn phúc lành mà Chúa đã thương ban cho chúng ta.

Với con người có đức tin, thì tân niên phải được nhìn trong nhãn giới hy vọng và lạc quan. Bởi vì Thiên Chúa nắm giữ tương lai của ta và Ngài chỉ có thể làm được những hữu ích nhất cho con cái Ngài. Mỗi lần Thiên Chúa tác thành muôn vật, như trăng sao, mặt trời, biển khơi, cây cỏ... Ngài đều thấy nó sinh đẹp, thì tất nhiên Ngài cũng đã chúc phúc cho thời gian và đời sống của con người.

Thiên Chúa vẫn đồng hành với chúng ta dưới con mắt chăm sóc của Ngài. Người biết sống hiện tại là người biết sống niềm cậy tin vào Chúa, trao phó cho Chúa dĩ vãng đã qua và tương lai đang đến. Hàng năm tân niên cứ đến rồi đi, con người bước về gần cõi đời đời. Biết bao nhiêu biến chuyển trong thế giới, thay đổi trong đời sống mỗi cá nhân. Mặc dầu con người biết mình đang sống cuộc đời tạm bợ, nhưng họ cũng biết rằng qua đi không phải là hết, bởi vậy họ luôn cố gắng xây dựng hiện tại, sự nghiệp của hiện tại sẽ là tương lai cho những thế hệ ngày mai. Bởi vậy nối tiếp các thế hệ, con người tiếp tục xây dựng thế giới văn minh, thăng tiến cuộc đời mới, tinh thần mới.

Trong đời sống thiêng liêng, tân niên kêu gọi chúng ta hướng về tương lai bằng tin tưởng vào tình yêu và những ơn huệ Chúa ban để ta sửa soạn hành trang cho phân rôi trong hoạn lạc, vì cuộc đời sẽ chẳng mang ý nghĩa gì nếu chúng ta không chuẩn bị cho đời sau.

Nhớ ơn Thiên Chúa là Chúa xuân, là nguồn gốc sự sống, căn nguyên mọi ân phúc. Nhớ ơn tổ tiên, ông bà, cha mẹ là các bậc sinh thành. Nhớ ơn anh chị em, họ hàng là những người cùng chia sẻ đời sống, nâng đỡ ta trong cuộc đời. Vì biết ơn Thiên Chúa, chúng ta trung tín thờ phượng, tuân giữ giới luật của Chúa. Vì biết ơn tổ tiên, cha mẹ, chúng ta kính trọng, hiếu thảo với các ngài. Vì biết ơn anh chị em, họ hàng, chúng ta đối xử yêu thương, nhã nhặn với họ.

Thực hiện được điều này chúng ta sẽ hưởng một năm mới thật khang an, và tràn đầy ơn phúc của Thiên Chúa và Mẹ Maria.

Nguyễn Ngọc & Huyền Nga

ĐÊM TỐI

Có thứ ĐÊM TỐI U MÊ dốt nát
Ánh sáng ngời Văn hóa chẳng lọt qua
Sách vở gì cũng như ... giấy gói quà
Không đọc được! Chỉ vì ta ... mù chữ!
Trí tuệ đầy, ta thật là khó xử
Khi nó không một đôi mắt dẫn đường
Để ta chìm trong bóng tối thê lương
Nền Văn hóa, Văn minh ... không hề biết
Có thứ TỐI ĐÊM PHẠM PHU, bại liệt
Chẳng biết gì trước cảnh đẹp thiên nhiên
Khi nghệ nhân lại cảm xúc vô biên
Có thể vẽ nên bức tranh tuyệt tác!
Thiếu đôi mắt của Mỹ quan cảm giác
Ta hững hờ trước một cảnh bình minh
Giọt sương rơi đọng trên cánh hoa xinh
Ta cũng thấy: chả có gì đẹp đẽ!
Có thứ ĐÊM TỐI ĐỨC TIN quanh què
Chẳng thấy gì, chẳng cảm nhận Thần linh
Hồn mù lòa, nào có biết tôn vinh
Thiên Chúa đó, Ngài vẫn luôn hiện hữu!
... Ta muốn bước về Đời sau vĩnh cửu
Phải cho mình một "Đôi mắt Đức tin"
Và trước khi ta cất tiếng nguyện xin
Ta đã biết: Chúa nhìn ta ... triu mến!

TGM. Ngô Quang Kiệt